

SCHERVEN

Een relationeel avondvullend toneelspel

door

**BART VAN DEN EYNDE
GERT VAN MECHELEN
LUC DE PEUTER**

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SCHERVEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **BART VAN DEN EYNDE, GERT VAN MECHELEN & LUC DE PEUTER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2021/0220/026
ISBN 9789038516196

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 5 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(2 dames – 3 heren)

ERIK VERTONGEN, IT-er en rentenier:

GUY VANDENBERGH, magazine- en modedefotograaf:

DIETER DE GROOT, professor archeologie:

FEMKE DE GROOT, vrouw van Dieter:

SOFIE DE CALUWÉ, aantrekkelijke zakenvrouw

DECOR

Het stuk speelt zich af op diverse locaties:

Foyer van het squashcentrum

Loft van Sofie

Terras in Parijs

Park

Elke regisseur vult dit uiteraard zelf in, maar de auteurs denken dat het stuk het best tot zijn recht komt met zetstukken en eventueel een projectiewand.

In de premièrevoorstellingen werd gewerkt met jazz-muziek.

EERSTE DEEL

Scène 1: Foyer/speelruimte Squashcentrum

(Guy Vandenberg zit aan een tafeltje in de foyer van het squashcentrum. Hij bladert wat in een mannenblad. Zijn vriend Dieter De Breuckeleer komt wat later binnen. De beide heren hebben net een squashpartijtje gespeeld.)

DIETER: *(komt binnen en bekijkt Guy die de een mannenblad leest)*
En...spannend?

GUY: Bwah, ik heb ze al eens gezien maar dan in 'het echt'.

DIETER: Heb jij die foto's gemaakt?

GUY: Yep! Zeg, zou deze uw type niet kunnen zijn? Fotoshoot met studentes die afstuderen aan de universiteit. En als ik me niet vergis was dit er eentje die kunstgeschiedenis of archeologie studeerde. *(toont binnenkant)* Heeft deze niet bij u in de klas gezeten?

DIETER: Dat heet een aula hé makker. En nee, ik ken ze niet.

GUY: Spijtig, nochtans schoon materiaal om een 'mondeling' examen van af te nemen.

DIETER: Jij verandert ook niet hé.

GUY: Het enige wat mij interesseert is de 'body' Dieter, niet de 'mind'. Mijn camera stélt geen vragen, hij laat enkel zien welk vlees er in de kuip ligt.

DIETER: Gelukzak!

GUY: Och...Een job als een ander. Je bent pas fotograaf als ze je ook in Milaan of New York kennen. Vooralsnog moet ik me beperken tot de BBB's...

DIETER: BBB's?

GUY: Belgische borsten en billen. Pfeuh.

DIETER: Gefrustreerd Guy? Nu snap ik waarom je zo tekeer ging vandaag. Eén squashballetje naar de filistijnen en je racket gebroken. Goed gewerkt, maar als je wil winnen, zal je het anders aan boord moeten leggen. *(gaat zitten)*

GUY: Het was gewoon mijn dag niet...

DIETER: Za-lic. De kinderen naar de bomma, Femke naar de

avondschoon en ik...lekker squashen! En dan nog winnen ook! Wat wil een mens meer? *(neemt een flinke teug van zijn energiedrankje)*

GUY: 'k Zou er anders veel geld voor geven.

DIETER: Voor wat?

GUY: Gewoon, een gezin.

DIETER: Een gezin, gij?

GUY: Ja, da's toch de hoeksteen van alles? Dat zou jij toch moeten weten hé Dieter.. Tegen Erik kan ik zoiets niet zeggen want die lacht me vierkant uit.

DIETER: Ik dacht dat jij gemaakt was voor seks, drugs en rock 'n roll?

GUY: *(Lachje)* Vergeet de gin niet hé. Nee, het is me niet gelukt man. Zelfs met Nicole niet.

DIETER: Waarom is die eigenlijk weg gegaan? Ik heb altijd gevonden dat jullie het perfecte koppel waren.

GUY: Perfecte koppels bestaan niet Dieter. Mickey en Mini Mouse ja, dat is een perfect koppel. Maar ik ben geen muis en Nicole had last van haar klok.

DIETER: Haar klok?!

GUY: Wel ja, de atoomklok... bij vrouwen...tikketikketik..!

DIETER: Aaah, de biologische klok!

GUY: Professor..deuhh, ja de biologische klok... Zeg hoe is het trouwens met Femke en de kids?

DIETER: Oh...We kabbelen verder.

GUY: Kabbelen?

DIETER: Eefje wordt morgen vijf, Maarten is al tien en ons Lotte wordt er twaalf. Ze worden groot.

GUY: Ja man, dat gaat vooruit hé.

DIETER: We denken eraan een nieuwe auto te kopen.

GUY: Ah, een nieuwe auto....?

DIETER: Niks speciaals. Het zal een monovolume worden.

GUY: Een monovolume? Spannend. Ja, alles voor de kids en het vrouwtje hé Dieter. Da's zeker dat. Respect kerel... echt waar, respect...

(ondertussen komt Erik binnen)

ERIK: Mannekes, sorry dat ik te laat ben. Ze hebben een nieuw receptioniste nodig en vandaag kwamen ze solliciteren. Niet te geloven wat daar op af komt. De helft die kan niet met een computer

werken, die denken bij een seriële poort aan een garagedeur of zoiets en de ander helft past niet op mijne schoot. Dus daar ben ik ook niks mee. In ieder geval er blijven er nog twee over; een knappe en een slimme...

DIETER: En?

GUY: Ik denk toch dat ik die knappe ga nemen.

DIETER: En doet ze álle receptiewerk?

ERIK: Ze is toch tweetalig.

GUY: Erik, dat bedoel ik niet. Ik bedoel...àlle recéptiewerk,... hé!

DIETER: Guy....

GUY: Ja zeg..

DIETER: Dat ze U nog vragen om mensen aan te werven. Gij hebt uw zaak verkocht en toch blijf je nog hangen?

GUY: Ja, had gij niet allang tussen de versgeplukte mandarinekes moeten liggen?

ERIK: Versgeplukte mandarinekes?!

GUY: Wel ja, gij als overrijpe banaan in een hangmat, tussen de versgeplukte mandarinekes ... ergens op een strand op de Malediven...

DIETER: Fruit is gezond, dat weet ge toch.

GUY: Turks fruit hé Erik. Turks fruit.

ERIK: Dat komt nog! En als het zover is, stuur ik jullie alle twee een kaartje. Maar eerst moet ik de boel nog deels begeleiden, dat stond zo in het contract. En... wie heeft gewonnen?

GUY: Daar.

DIETER: Il grande campione!

ERIK: 't Is niet waar? Dieter gewonnen?

GUY: Voor ene keer...

ERIK: Kom hier professor, een kus van de meester en met de juffrouw in bed!

GUY: Zeg Erik, weet ge het laatste nieuws al? Dieter gaat een nieuwe auto kopen.

ERIK: Zo zo, Dieter, zware investeringen. En?

DIETER: Een monovolume....

ERIK: Een BUS?

(zowel Erik als Guy schieten in de lach)

DIETER: Een monovolume!

GUY: Een gezinswagen, maar dan een grote!

DIETER: Alle comfort jongen: ruimte, prima zicht op de weg en....

GUY: Een content vrouwke hé Dieter, dat is zeker dat!

ERIK: Mijn nieuwste aanwinst al gezien? (*schuift de mouw van zijn pak omhoog en toont een dure horloge*) Tik tak tik Tag Heuer. Uniek model, slechts 50 stuks van gemaakt - wereldwijd.

DIETER: Goedkoop zeker?

ERIK: De prijs van een bus... Ik draag ze één week en leg ze in mijn kluis. Binnen vijf jaar is ze het dubbele waard. Moet je ook doen. Dat is de beste belegging.

DIETER: Ik heb net een nieuwe Swatch van Femke gekregen, voor mijn veertigste verjaardag. Trouwens, na vijf jaar in een kluis is dat ding toch vastgelopen.

ERIK: Een Tag Heuer?! Ik denk het niet!

GUY: Jongens, ik zit... met een klein probleem. Vorige week was ik dus op de receptie van een nieuw mannenblad. Nieuwe redacteur, nieuwe stylistes, bla bla bla, ge kent het, oude wijn in nieuwe zakken. Ze hebben al een dikkere nek dan hun kennis van zaken groot is en ze zijn nog maar net begonnen. Als ik het over mijn 'diafragma' heb, dan denken die dus...

ERIK: Dat ge een tropische ziekte heb opgelopen...

GUY: Ik spreek over fotografie als kunstvorm versus zij over... platte commercie! Maar bon..., daar wil ik het nu even niet meer over hebben.

ERIK: Gelukkig....

GUY: Dus later op diezelfde avond raak ik in gesprek met een vrouw die interesse bleek te hebben in mijn werk. En dan bedoel ik niet het "borsten en billen" werk maar de kunstfoto's die ik maak. Ze had mijn foto in een publicatie van één of ander kunstmagazine gevonden en ze moet me daarvan herkend hebben. Blijkt dat ze jaren in New York heeft gewoond én.. en nu komt het; goede contacten heeft met befaamde kunstgalerijen. Ze stelde voor enkele van mijn foto's door te sturen naar New York om uit te zoeken of er interesse is... in mijn werk. In New York! Hey, wat vinden jullie daarvan?

DIETER: En? Wat is dan het probleem?

ERIK: (*grappend*) Ze wil leren squashen!?

GUY: (*aarzelend*) Ja!

DIETER: Gij meent dat of wat?

GUY: Ze komt volgende week langs.

ERIK: Guy, geen vrouwen, dat hadden we toch afgesproken? Onze donderdag is...

GUY: Ja Erik ik wéét het, maar dit is een unieke kans voor mij. New York gasten, komaan! En ze heeft iets wat niet veel vrouwen hebben: klasse! Zelden zo'n vrouw tegengekomen. Ik zou er direct verliefd op kunnen worden. Denk ik.

DIETER: Verliefd op een intelligente en kunstminnende vrouw? Vergeet het, Guy. Da's niet het soort vrouw waar je een gezin mee sticht.

GUY: Dieter, daar gaat het nu niet om. Ik wil gewoon een goede indruk maken en daar heb ik gewoon even hulp bij nodig.

DIETER: Onze hulp toch niet?

GUY: 'Tuurlijk wel. Allez, de juiste vrienden, de juiste entourage... een zakenman, een professor... Geld, wetenschap en kunst. Naast een gin-tonic is dat toch de perfecte cocktail, of niet soms?

ERIK: En wanneer komt ze?

GUY: Volgende week.

ERIK: Donderdag?

GUY: Donderdag ja.

ERIK: Wat denk je Dieter? Gaan we die sukkelaar helpen?

GUY: Sukkelaar..

DIETER: Enkel als het de uitzondering is die de regel bevestigt. Hoe heet ze?

GUY: Sofie....

ERIK: Sofie? Allez, dat is al niet mis...

GUY: Hey, fantastisch makers! Wat drinken we? Ik trakteer.

ERIK: Ola, we gaan eerst squashen.

GUY: Erik, dat zal niet gaan hé. Wij hebben al gereserveerd in de bistro... Ja, ge zijt te laat hé Erik.

DIETER: En voor mij is één spelleke meer dan genoeg.

ERIK: Maar ik ben juist omgekleed!

GUY: Euh, niets mee te maken. Kleed u dan maar terug om Erik. We gaan eten. Bestellen we iets voor u?

ERIK: Tja...doe mij maar een tagliatelle van het huis. Met extra curry.

GUY: Een tagliatelle. Jongens toch. Allez, tot seffens dan?

(Dieter en Guy af. Erik volgt)

(Black-out en overgang)

(eventuele projectie van het etentje)

Scène 2: Een week later: Foyer/speelruimte squashcentrum

(Dieter en Erik komen squashruimte binnengewandeld.)

DIETER: Ik heb het hier toch moeilijk mee Erik, echt waar. Eén keer per week quality-time met ons drieën en dan ineens chaperone moeten spelen voor zijn kunstminnende muze... jeezus... waarschijnlijk weer zo'n blondje.

ERIK: Tegen wie zeg je 't.

DIETER: Binnenkort moet ik Femke ook nog meevragen. Stel u voor, kunnen we een theekransje organiseren.

ERIK: Laat het uit hé zeg.

DIETER: Zeg, waar blijft Guy? Die had hier al lang moeten zijn.

ERIK: *(Beetje vunzig)* Tja, ze zijn zich misschien al aan 't opwarmen hé. Soit, in ieder geval, als ge vandaag meer dan vier punten per set pakt trakteeer ik voor de rest van de avond. Maar pas op.. ik heb mij gisteren alle seks ontzegd dus euh... Ik ben in vorm!

DIETER: Jaja, we zullen wel zien. Zodra Guy en zijn nieuwe vlam hier zijn is 't handje hier, kuske daar, bla bla bla en dan gaan we squashen hé.... met al dat gezever...

(Ze gaan zitten)

ERIK: Moet ge iets drinken?

(Plots rinkelt de gsm van Erik)

Als ge van den duivel spreekt...? Hey Guy, zeg waar zit gij?... Het is niet waar Man, hoe dikwijls heb ik al gezegd om die Italiaanse rommel buiten te gooien? ... Dat wil een Ferrari kopen, kan het niet betalen, koopt dan maar een Alfa Romeo en plakt een sticker van Ferrari op de koffer. Da's om problemen vragen hé Guy... Wat zeg je... Touring ja, dat is verstandig.... en hoe lang gaat dat duren? Uw Sofie kan hier elke moment binnenvallen.... Ja, dat is goed... Zeg

wacht eens, ik moet... ik geef Dieter (*geeft gsm aan Dieter*) Hier, ik moet dringend even naar de 'men's room'..... We moeten ze aan de praat houden. (*gaat af*)

DIETER: Hey schone mijnheer, met Dieter hier..... Zeg, met wat moeten we die aan de praat houden? Onze plan trekken? Bon, geen probleem, maar neem in godsnaam de eerste de beste taxi of laat die gast van Touring u afzetten hè.

(*Sofie intussen op*)

En vergeet uw racket niet uit uw koffer te halen...ja tot seffens. (*Haakt in*) Jongens, jongens toch...

SOFIE: Excuseer, bent u misschien mijnheer De Groot?

DIETER: Euh... De Groot, zonder -é. Ja, dan bent u mevrouw euh...

SOFIE: De Caluwé... met kleine dé, Sofie de Caluwé.

DIETER: Aangenaam.

(*ze geven elkaar een hand*)

Gaat u zitten... Hoe... heeft u mij herkend?

SOFIE: Guy zei me dat ik u zou herkennen aan uw schoolmeesterlook....

DIETER: (*gespeeld*) Ha, ha,... typisch Guy. Kan ik u misschien iets te drinken aanbieden?

SOFIE: Och ja, waarom ook niet. Doet u mij maar een glaasje Frascati.

DIETER: Frascati?

SOFIE: Een droge Italiaanse witte wijn; die heb ik leren kennen via mijn zus.

DIETER: Ik weet niet of ze hier.....

(*Ondertussen is ook Erik weer terug van het toilet en heeft een stukje conversatie kunnen meepikken*)

SOFIE: Oh ja, sorry natuurlijk. Ik hou 'teveel' van Italiaanse wijn, dat is mijn zwak punt.

ERIK: Als dát uw zwak punt is, dan ben ik zeer benieuwd naar uw sterke punten. Enchanté, Erik Vertongen.

SOFIE: (*geven elkaar een hand*) Mijnheer Vertongen, Sofie de Caluwé.

(*beide heren zijn onder de indruk van haar verschijning en zijn even uit het lood geslagen.*)

DIETER: Guy zal wat later zijn; hij heeft ons net gebeld. Hij staat met autopech langs de kant.

SOFIE: Toch niets ernstigs?

DIETER: Nee dat niet. Kortsluiting in het dashboard. Alfa. Nooit sterk geweest in elektronica, vrees ik.

ERIK: Net zoals alle Italiaanse rommelbakken overigens.

SOFIE: Ik ben nochtans zeer tevreden over mijn Lancia.

ERIK: *(zich bewust van zijn blunder)* Er zijn natuurlijk altijd uitzonderingen die de regel bevestigen, nietwaar.

SOFIE: Ik ben gewoon gèk op alles wat uit Italië komt.

ERIK: O maar ik ook, ik ook. Uwe Frascati bijvoorbeeld, een zalig Italiaans wijntje.... ken ik! Dieter, check eens even of ze hier in de kelder Frascati hebben liggen.

SOFIE: Dat zal een beetje teveel gevraagd zijn, vermoed ik. Doe maar gewoon een droge witte wijn.

ERIK: Droge witte wijn dus.... Komt eraan!

(Erik gaat. Ondertussen valt er een ongemakkelijke stilte).

DIETER: U squasht ook?

SOFIE: Golf vond ik een beetje saai worden dus ik kijk uit naar een nieuwe uitdaging. Guy stelde voor om eens te proeven van squash, vandaar. *(korte stilte)* U bent onderwijzer?

DIETER: Euh... nee nee, ... professor . Ik doceer Archeologie aan de VUB.

SOFIE: Archeologie? Lijkt me fantastisch, oudheid doceren aan jonge mensen. En hangen de studentes aan uw lippen?

DIETER: Euh, hoezo?

SOFIE: In New York zijn professoren gewilde prooien bij de studentes, zeker squashende veertigers.

DIETER: Zo had ik het nog nooit bekeken.

(Erik komt op met een glas wijn)

ERIK: *(grappend)* De Frascati was toch wel helemaal uitgeput, maar dit heerlijk Italiaans wijntje kunnen ze u wel aanbieden... Oei, ik heb precies gemorst... *(droogt het glas met de onderkant van zijn shirt)* En wat had jij nog niet zo bekeken Dieter?

SOFIE: Dat professoren goed in de markt liggen bij studentes.

DIETER: In New York. Althans dat is wat mevrouw de Caluwé zei.

ERIK: New York?

SOFIE: Ja, New York. Ik heb gestudeerd aan de Columbia University... Dat is ondertussen al een eeuwigheid geleden. En nadien ben ik in the Big Apple blijven hangen...

DIETER: En wat deed u daar voor de kost?

SOFIE: Ik heb voor een advocatenkantoor gewerkt, internationaal recht. Het is een beetje bizar maar na jaren in New York gewoond te hebben werd ik plots overvallen door heimwee. New York is een fantastische stad voor jonge mensen, een stad die nooit slaapt, altijd in beweging, never a dull moment. Maar na een tijdje... vooral vermoeiend. Nu werk ik freelance. Ik geef opleidingen Internationaal recht aan Europese advocatenkantoren.

DIETER: Lijkt me boeiend.

SOFIE: Het klinkt mooier dan het is. Vliegtuig in, vliegtuig uit... Je hebt nauwelijks tijd voor jezelf. Maar ik ben verzot op alles dat uit Italië komt, ook de auto's, dus als ik daarheen ga neem ik altijd een paar dagen extra vakantie.

DIETER: Tja, dan is doceren in Brussel minder spannend. Ik moet het stellen met 3 dagen Parijs.

SOFIE: Parijs?

DIETER: Ik geef er binnen 2 weken een lezing.

ERIK: (*Grappend*) En hij is nogal braaf van nature. Dus na de lezing gaat hij altijd direct slapen...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze